

Parlament d'Isabel Vázquez, vicerectora d'Estudis i Política Lingüística de la Universitat de València

En primer lloc, voldria excusar el rector de la Universitat de València, Esteban Morcillo, que havia de presidir aquest acte però que no ha pogut acompanyar-nos, com haguera segut el seu desig, perquè es troba a Madrid presentant, amb la resta de rectors de les universitats públiques valencianes, el projecte de Campus d'Excel·lència Internacional Habitat 5U.

Aquest any es compleix el centenari del naixement de Manuel Sanchis Guarner i la Universitat de València es complau a acollir hui aquest acte en homenatge i record a qui va ser un mestre en el coneixement i en l'humanisme, un referent acadèmic i un personatge exemplar en el compromís cívic amb la societat i el seu temps.

En diferents moments de la seua vida, Sanchis Guarner va poder conèixer la Universitat de València des de diferents vessants i des de totes elles va viure la forja de projectes il·lusionadors. Va ser alumne, col·laborador, professor, investigador i va ocupar diversos càrrecs de gestió a la Universitat de València.

De jove va realitzar els estudis de filosofia i de dret a la nostra universitat, en una facultat ubicada encara entre els murs de l'edifici del carrer de la Nau. Immediatament després, en els primers anys de la República, va anar a Madrid per realitzar estudis de doctorat. Aquests inicis brillants en el món universitari foren interromputs, tanmateix, per l'arribada de la guerra, i, després, pels anys de presó pel fet d'haver estat oficial de l'exèrcit republicà. Mentre va viure a Mallorca, en els viatges a València va col·laborar puntualment amb diferents activitats universitàries, com també ho va fer des del seu retorn el 1959, amb un contracte de professor no numerari.

La nostra universitat recuperava plenament l'il·lustre investigador a l'inici dels anys setanta. Va ser professor del Departament de Francès a partir de 1973,

el 1975 va ser creador i director del Departament de Lingüística Valenciana (actual Departament de Filologia Catalana), l'any 1978 va fundar i dirigir l'Institut de Filologia Valenciana (actual Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana), i entre 1980 i 1981 fou degà de la Facultat de Filologia (actual Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació), el primer degà elegit democràticament després de la creació de la facultat com a divisió de l'antiga Facultat de Filosofia i Lletres. Sanchis Guarner també va ser director de l'antic Institut de Ciències de l'Educació, d'on deriven els actuals Servei de Formació Permanent i Servei de Política Lingüística.

La Universitat de València sempre ha volgut ser un referent clar en la línia de recuperació lingüística i cultural del nostre poble i, en aquest sentit, Manuel Sanchis Guarner va ser un clar defensor de la nostra terra i la seua cultura, a la qual va contribuir d'una manera mai suficientment reconeguda. El gran llegat intel·lectual de Sanchis Guarner ens és emblemàtic perquè representa alhora un model i un estímul constant i íntegre, al capdavant exemplar. Per tot això la Universitat té un deute amb el mestre Sanchis Guarner, per haver deixat una empremta important per la seua amplíssima obra filològica i històrica, de gran influència acadèmica i científica, i també per la defensa de la nostra llengua i cultura.

L'any 1996, amb motiu del quinzè aniversari de la seua mort, la nostra universitat li va concedir a títol pòstum la medalla de la Universitat. L'any 2001, vint anys després de la seua mort, la Facultat de Filologia, el Departament de Filologia Catalana i l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana li varen retre homenatge. A final de l'any 2006 la Universitat de València va acollir l'exposició «Manuel Sanchis Guarner, un humanista valencià del segle xx» i fa poc més d'un mes, el 9 de setembre de 2011, just el dia en què es complia el centenari del seu naixement, tingué lloc en aquesta mateixa sala que ara porta el seu nom un acte d'homenatge amb el descobriment d'una placa que va ser agredida (pintada) eixa mateixa vesprada, tot i que la intolerància no podrà mai tapar ni el seu nom ni la seua figura. Amb aquests actes la Universitat recordava un gran filòleg però també un home de consens, un home amb un gran compromís cívic, un home amb idees i posicions clares en defensa de la democràcia i la llibertat en el temps de la dictadura i en els inicis del sistema democràtic, a pesar dels atacs i els atemptats que va patir al llarg de la seua vida i inclús després del seu traspàs.

Gràcies a totes i tots per estar hui ací, amb motiu d'aquest nou homenatge a un home que sempre tindrem present i en el nostre record.